

Motion till riksdagen

1988/89:A720

av Filip Fridolfsson m.fl. (m, fp)

Förbud mot blockad i vissa fall

Arbetsmarknaden består av såväl organiserade som oorganiserade arbetsgivare och arbetstagare. Bland landets företag har en majoritet valt att vara utan avtal medan en minoritet av företrädesvis litet större företag valt att erhålla avtalservice och annan hjälp från en arbetsgivareorganisation. På arbetstagsidan är en stor majoritet med i någon facklig organisation medan cirka en halv miljon anställda valt att stå utanför en facklig organisation. Till skydd för rätten att organisera sig finns bl. a. bestämmelser i 7 § MBL. Däremot finns inget skydd för varken arbetsgivare eller arbetstagare ifall bägge parter av någon anledning inte vill organisera sig. Genom bl. a. denna blotta i lagstiftningen har de fackliga organisationerna givits möjlighet att vidta stridsåtgärder gentemot företag för att åstadkomma ett kollektivavtal eller s. k. separatavtal.

Stridsåtgärden för att åstadkomma ett avtal kan naturligtvis vara befogad för att uppnå ett avtal på en arbetsplats där vederbörande fackliga organisation har medlemmar men följderna kan också bli att en arbetsgivare mot de anställdas vilja tvingas skriva på ett avtal med en facklig organisation som de anställda inte vill låta sig representeras av. Detta är speciellt stötande i mindre företag med endast familjemedlemmar som anställda.

Möjligheten att blockera företag som ej har organiserad arbetskraft har också utnyttjats i syfte att förhindra uppkomsten av naturliga kompanjonföretag.

I en rättsstat måste det vara upp till den enskilde att själv bestämma om vederbörande vill låta sig representeras av en organisation. Det kan inte betraktas som rättmätigt att vissa organisationer, i detta fall arbetsmarknadsorganisationer, skall kunna förhindra verksamhet på arbetsplatser där de inte har en enda medlem för att uppnå ett avtal som säger att vederbörande fackliga organisation skall representera arbetstagarna. Att uppdraga åt arbetsmarknadens parter att lösa dessa frågor är orimligt. Dessa är i princip jäviga då de är föga intresserade av att få frågan reglerad eftersom dess nuvarande situation kan tillföra dessa organisationer både medlemmar och ekonomiska medel. Det bör därför införas ett förbud mot blockad av företag där det inte finns någon fackligt ansluten anställd för dess vägran att teckna avtal separat eller via arbetsgivareorganisation.

Hemställan

Mot. 1988/89

A720

Med stöd av ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag om förbud mot blockad av företag där det inte finns någon fackligt ansluten för dess vägran att teckna avtal separat eller via arbetsgivarorganisation.

Stockholm den 23 januari 1989

Filip Fridolfsson (m)

Gudrun Norberg (fp)

Stig Bertilsson (m)

Ulla Orring (fp)

Siw Persson (fp)

Isa Halvarsson (fp)

Lars De Geer (fp)

Hans Nyhage (m)

